

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За Учил. Настоятелства задължителенъ	100 .
За кооперации, църковни Настоятелства, турски у-ща и частни лица	50 .

Окр. агенция: ул. „Чирпанска“ 10. — Варна.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДЪЛЪ

ЗАПОВѢДЪ

№ 18

гр. Варна, 6 мартъ 1928 год.

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 776
2 III. 1928 год.
гр. Варна.

Тв. Бързо

До г. г. Общински-
тѣ кметове въ Варнен-
ски окръгъ.

Предлага се на г. г. общинските кметове, които не сж отговорили на надписа ни отъ 13 X. 1927 година подъ № 4002 положенъ върху предписанието на Министерството на вътрешнитѣ работи и пр. подъ № 10042 отъ 8 X. м. г. напечатано въ брой 25 отъ 19 X с. г. на окръжния вестникъ да сторятъ това въ срокъ отъ петъ дни отъ получаване настоящето иначе за несвоевременно изпълнение нарежданията на комисията ще се поиска наказанието имъ.

за Председателъ: А. Ивановъ

Секретаръ. Н. Николиевъ

До всички окръжни и
общински служители въ
Окръга.

По случай заминаването на председа-
теля на Пост. Комисия г. Милчо В.
Бояджиевъ на лечение, е издалъ къмъ
окр. служители следната

Принуденъ, поради болестъ, времен-
но да се отдѣля отъ дѣлата на Постоян-
ната комисия, считамъ се задълженъ да
изкажа благодарността си: — на скъ-
питѣ си другари — членоветѣ на по-
стоянната комисия, на чиновницитѣ отъ
всички служби при постоянната коми-
сия, на кметоветѣ и секретарь-бирницитѣ
на селскитѣ общини въ Окръга ни,
за ценното съдействие, което ми дадохъ
за изпълнението решенията на Варн.
окръженъ Съветъ. Дѣйността на Окр.
Съветъ отъ четири години насамъ е до-
стойна за възхищение! За реализиране-
то на голѣмитѣ мероприятия начертани
отъ Окр. Съветъ бѣха нужни: — Тру-
дътъ, опитността и себеотрицанието на
всички отъ най-внѣшниятъ до най-ни-
шниятъ служащъ. И Вие ги дадохте съ
пълното съзнание на предани наши по-
мощници. Затова Вие дължа моята искре-
на благодарностъ.

Последнитѣ войни изтощиха еконо-
мически милото ни Отечество. Днесъ то
се тресе подъ гнета на страшна и финан-
сова криза. Въ такива тежки времена
ние сме повикани да творимъ блага за
населението. Ижтътъ ни е труденъ, но
славенъ.

Раздѣляйки се съ Васъ, съ мжка
въ душата, азъ се лаская отъ мисълта,
че окървавения образъ на Майка Бъл-

гария, ще извика у Васъ съзнанието за голѣмата отговорностъ като интелигенция, за да удвоите Вашитѣ сили при служенето на нашия трудолюбивъ, честенъ, но беденъ народъ!

Нека дѣсницата на Добрия Дѣдо Господъ ви закриля и напѣтствува въ Вашитѣ добри начиная.

Стискайки мисленно рѣка на всинца Ви, азъ Ви казвамъ сбогомъ и до скоро виждане!

Председателъ: М. Бояджиевъ.

Производителната кооперация

Производителната кооперация се явява като по-краенъ резултатъ отъ колективния трудъ на едно сдружение; предполага преминаването на първичнитѣ фази на колективна дейностъ. Обаче тя може да бѣде извикана и отъ нуждитѣ на дадено производство. У насъ тая форма на стопански животъ преживя силенъ подеиъ следъ войната. Това се обяснява съ обстоятелството, че голѣма частъ отъ дребното занаятчийство бѣше изгубило всичко икономисано презъ време на войната за издрѣжка на своитѣ семейства. Материалитѣ необходими му за производство бѣха поскъпнали и то не можеше да започне самостоятелна работа. Ето защо жѣлзната необходимостъ застави нашето занаятчийство да се организира въ сдружения — дърводѣлска кооперация, общарска и т. н. Но понеже тѣ не бѣха продуктъ на по-дълбоко обществено съзнание, много отъ тѣхъ се разтуряха тѣй бързо, както се бѣха и образували, макаръ че живота продължаваше да шибя дребното занаятчийство и то да повнася всички послѣдствия на сполетѣлата го мизерия.

Спомнямъ си безисходното и мѣчително положение на свѣ градъ — Лѣсковецъ, който търпеше криза въ лозарското си производство, не само поради липса на пазаръ, а поради неорганизираностъ, докато не далечъ въ Сухинъ-долъ вината, благодарение на мѣстната кооперация намирахъ пласиментъ на доста износни за производителъ цени. И туку не че нѣмаше купувачи — намирахъ се „благодѣтели“, които за да услужатъ на гражданството, макаръ че нѣмаха нужда отъ вина — копуваха ги по 3—4 лв. Това ставаше, разбира се, по грозооберъ, когато се бере и налива. Голѣма частъ отъ производителитѣ не разполагатъ съ сждове, които костватъ доста скъпо,

пъкъ и самитѣ производители могатъ да чакатъ тѣй-като иматъ редица задължения къмъ семейства бакали, бирници и други, поради което бързатъ да продаватъ. А тѣкмо това положение се използва отъ кръчмари, по-богати винари и търговци, които обиратъ вината на дребнитѣ производители на безценица — 3—4 лв. литъръ (когато бозата се даваше 6 лв.) Нѣма да изброявамъ разходитѣ направени отъ лозаря — производителъ; знае се синъ камъкъ, прѣскане, копане, акцизъ, бране, превозъ и т. н. Струва ми се ако се пресмѣтнатъ разходитѣ и трудътъ нему — на лозаря струва не по-малко отъ 5 лв. литъръ, а той го продава 3—4 лв. литъръ. И защо става всичко това; защо по такъвъ начинъ се обира производителя. Отговора е ясенъ и единъ — липса на кооперативно съзнание. Ако производителитѣ си образуваха производителна кооперация, която да закупува вината на своитѣ членове и ги събира въ обща изба, срещу която може да прави заеми отъ банката и раздава авансъ на нуждающитѣ се, то казвамъ различнитѣ спекуланти не биха обирали труда на беднитѣ лозари. Че това е действително така може да ни убеди Сухиндолската винарска кооперация. Тамъ преди да се сдружатъ винаритѣ е било тѣй, както и въ Лѣсковецъ. Не се знае кой пие, кой плаща. Този който произвежда гладува, а този който купува запазва всички блага отъ произведения трудъ. Но въ Сухинъ-долъ се опомнили на време. Основаватъ кооперацията, която на първо време си поставя за целъ да построи обща изба за вината. Въ нея може всѣки членъ да занесе своето вино стига то да е доброкачествено. Има чиновникъ който измѣрва колко градуса и колко литри е. Пребира се всичкото вино на кооператоритѣ и следъ това единъ или двама пѣтника на кооперацията търсятъ пазаръ за него. При продажбата се изчислява срѣдната аритметична на градуситѣ и въ зависимостъ отъ това кой, колко градуса и литри е внесълъ — става изплащането. (Мѣтамъ, че всички икономии и удобства въ случая сж на лице: 1) Избѣгнати сж голѣмитѣ разходи за отдѣлни сждове — бѣчви за вино и ракия, избегнатъ е ремонтъ имъ всѣка година. Понеже кооперацията разполага съ голѣми количества стока, може да поддържа агенти, които ще рекламиратъ вината и намиратъ пазари, когато при отдѣлнитѣ стопани това е невъзможно, тѣй като коштува твърде скъпо. И най-после кооперацията понеже се кредитира отъ банката, тя не бърза съ продажбата, докато не намѣри добъръ пазаръ защото може да отпусне известни суми на своитѣ членове. Това бѣше въ миналото. Обаче днесъ тая кооперация се е разрастнала до степенъ на голѣмо предприятие, което има клонове и представителства въ по-голѣмитѣ градове на страната; отъ друга страна, то си е

спечелило пазаръ, разполага и съ голѣмъ резервенъ капиталъ — опрѣно на който се чувствува доста силно. При това положение на нѣщата смѣтамъ, че можемъ да прехвърлимъ границитѣ на България и отидемъ до Дания — страната на млѣчни-тъ кооперативни сдружения, страната на благосъстоянието и на разумнитѣ човѣшки отношения. И тамъ ще видимъ сжщата организация, само че приложена отдавна, твърде отдавна, за да се радватъ на много материални и духовни блага. Ще мина бегло макаръ, че за нея може да се говори надълго и на широко. Ще кажа само че безъ кооперацията Дания не би спечелила Английския пазаръ за своитѣ млѣчни продукти. На въпроса защо? — бързамъ да отговоря. Голѣма частъ отъ Датчанитѣ отглеждатъ по 2—3 крави, обаче да се добие чисто и доброкачествено масло съ което Дания търгува е немислимо; а да достави самия стопанинъ машини за това производство е още по немислимо. Ето защо, тѣ сж образували кооперацията, която се е снабдила съ модерни машини, добри майстори и частни чиновници, които ще влагатъ въ своята работа всичкото си умение и цѣлата си сръчност.

И действително тѣ сж се наложили на много европейски страни съ своята доброкачествена стока, която се и пlying много добре. За смѣтка на тия му печалби, Датчанина е внесълъ много при-

добивки въ своето скотовѣдство. И този народъ при голѣма гъстота на населението, при една слабо плодородна земя се радва на голѣми блага. А нашия народъ при хубави хлѣбородни поля, при тлѣсти наши изнемогва съ гладъ, криза и умира. И всичко това е само следствие на неумението, невежеството и слабото социално чувство на българина. Впрочемъ нека нашия Сухинъ долъ, Дания ни вдѣхнатъ вѣра за успѣхъ и въ нашето бъдеще. Нека почерпимъ поука отъ хубавото, и полезното въ живота и се пристедавимъ къмъ него.

с. Гюнъ Догду, 19 II 1928 год

Христо Камбуровъ (учителъ).

СТОПАНСКИ ВЪПРОСИ

Изъ живота и практиката

Най-голѣма носливостъ сж показали ко-
кошкитѣ отъ расата *Легхорнъ* до 183 яйца

2. <i>Яребична италианка</i>	178
3. <i>Плимутъ рокъ</i>	155
4. <i>Миньорка</i>	155
5. <i>Виандомъ</i>	119

По тегло на яйцата (средно тегло)
раситѣ заематъ следния редъ:

Ст. П. Хареевъ

Дѣдо Матей (7)

Следъ като се наведе и напие до насита, дѣдо Матей, подъ предлогъ че е забравилъ да купи на жена си смокини отъ дюгенджията иска позволение да го освободятъ. „Свато, идохме пяхме — Богъ да наспори отъ едното хиляда, на мене позволете, да занесе на моята сирота малко смокини — нали знаете дофтурска работа... Свато не го вързвай за кусуръ гдѣто не ви вана другъ пътъ у насъ. Ще разваля мухабета — но „татлѣ мухабетинъ доюму олмазъ“, казвамъ турцитѣ. А сега прощавайте. На улицата, до като стигне въ къщата си дѣдо Матей размишлява: Какъ да ги хвана въ къщата си, че лудъ ли съмъ азъ, или ми е вукувица изпила аябъла? Да ги храня и поя — не съмъ глупецъ азъ като свата Игната. Че мога ли азъ да ги нахраня и напоя — особено пона съ неговото голѣмо благоутробие. Само на нему цѣлъ овенъ не ще стигне. А азъ, мойта е лесна — какво може да изяде единъ човѣкъ — но дѣжонъ ли съмъ азъ да гоцавамъ хората, не съмъ виноватъ азъ че сж ме ванили на угощение. Не е лудъ, който изяде два зеленива, а е лудъ, който

му ги дава. „Хи хи хи... съ тая житейско мадростъ свиршваше своитѣ размишления дѣдо Матей и се обѣгаше на коравото си легло на почивка.

Баба Матейца, която бѣше привикнала на самотенъ животъ, щомъ се върнеше дѣдо Матей и като го видеше кефлин, не обелваше азбъ ще пристъпи на прѣсти до неговото легло, ще го завие и пакъ тихо ще излезе на възъ, за да не развали сънътъ му.

Дѣдо Матей обичаше своята вѣрна половина ако и да го душеше скѣперничеството, но къмъ нея той бѣше щедъръ. Въ седмицата или въ дветѣ той правеше извънредни разходи за нея, ще и купи за 30 пари смокини, и ще и ги дава по една по две. „Дърто, на вземи, вземи ги тия ваджии, ще ги ядешъ ли, ще ги хвърлишъ ли, на вземи, да не важешъ савкимъ че гледамъ само на себе си да угода, нося и на тебѣка.

Дѣдо Матей и баба Матейца по едно щастливо съчетание, бѣха лика и прилика. Въ отсъствието на мажътъ си, тя пазеше къщата. Ти беше сжщински церберъ, който пази вратитѣ на ада. Ако нѣкой рожинини или познати искаха да ги навестятъ, баба Матейца безцеремонно ги изпѣждаше. Ще ги посрещне съ тия думи: лъольохъ мари, какво е туй чудо сегинкзана: какви ми сж

1. Най-тежки яйца (63.3 грама) е дала *миньорката* (черна) 2. *Плимута-рокъ* (61.1 гр.) 3 *Виандотъ* (61.1 гр.) 4. *Легхорнъ* (бѣлъ) 59.3 гр. и 5 *Яреб. италианка* 58 гр.

Напоследъкъ започна да се упражнява контрола въ нссливостта и на нашата кокошка и сж получени отъ мѣстни кокошки 180—200 яйца. А отъ *музушките* кокошки е получено до 230 яйца, съ средно тегло около 60 гр. Прочле, не пренебрегвайте нашата кокошка!

*

За пуйкитѣ. Шведитѣ, които живѣятъ въ климатъ много по-суровъ отъ нашия, отхранватъ твърде много пуйки. Споредъ едно френско списание, ето какъ ги отхранватъ тѣ:

Щомъ се излюпиятъ малкитѣ, тѣ ги потопяватъ на бързо въ студена вода, после имъ даватъ на всѣко по нѣколко зрънца черъ пиперъ и тогава ги пушатъ при майката. Следъ нѣколко седмици, като взематъ да се обличатъ съ нови пера, изскубватъ на всѣко пуйче кървавитѣ едри пера, които се намиратъ на върха на крилцата и опашката, но не за единъ пътъ, а на 2—3 пъти, като

наскубятъ изпървомъ тия пера на опашката, а следъ 2—3 дни и тия, които сж на крилцата. Това тѣ правятъ защото тия кървави пера имъ причиняватъ възпаление отъ което често умиратъ. А потопяватъ ги въ студена вода, за да станатъ яки и трайни на студа.

*

Червеитѣ въ градинитѣ. Свари въ единъ котелъ 5—6 кгр. орѣхови листа и съ тоя отваръ, като истине, полей изобилно градината. Колкото червеи има въ земята бързо излизатъ на вънъ и намиратъ.

*

На кокошкитѣ много помага да се хранятъ съ сваренъ (около 1 часъ преди храненето) ечемикъ. Водата въ която се е варилъ ечемика да имъ се дава за пиене.

*

Саждитѣ безразлично дали сж отъ дърва, камени въглища или друго нѣщо, сж наистина единъ добъръ торъ, стига да знаеме где, и какъ да ги употребяваме. Саждитѣ като торъ най-вече подхождатъ за варовититѣ, глинецови-

гости по туй врѣме, на туй пусто пладне. Нѣмаго дѣдо ви Матей кжщи" и безъ да чака по-вече обеснения, тракнаше врата следъ тѣхъ. Ако ти държи иди та се обяснявай съ нея Но за баба матейца ще говоря другъ пътъ.

Дѣдо Матей, билъ дълги години църковенъ епитропъ. Като такъвъ можалъ е да изучи до пълни подробности църковния редъ. Научилъ е въ коя литургия какво евангелие се чете какви молитви се пѣятъ, каква служба ще се извърши. До толкова е билъ изучилъ всичко, щото е схващалъ грешкитѣ на пѣвеца даже и на свещеника.

Каквито промѣни и да сж ставали въ църквата него не сж засягали — той е билъ венчанингъ съ тая длъжностъ, мирнингъ сж имали пълно доверие въ него. „Гдѣ по добъръ отъ дѣдо Матей. Той е богатъ човѣкъ и винаги прави благодѣлния за църковата“. А и самиятъ той предъ тѣхъ се е държалъ като сжщивски Христовъ последователъ, смиренъ тихъ и готовъ винаги къмъ жертви.

„Брата казвалъ той, азъ служа съвършено даромъ като светитѣ апостоли на църквата и на Бога. Макарь и църковенъ служителъ но като чо-

вѣкъ и азъ имамъ грешки — само Богъ е безгрешенъ. Помилуй ме боже, рабовъ твоего! Азъ служа за покаяние и опрощаване на моитѣ грехове. Дълги години той е служилъ на църквата и на Бога, редовно е прибиралъ църковнитѣ приходи и както си ще ги е вписвалъ въ своя тефтеръ, койго е държалъ въ кжщата си. Той никому не е давалъ смѣтка, а и кой ли се е интересувалъ отъ нея? Никой, отъ срамъ или грехъ не е запитвалъ какво е положението на църковната каса и какъ се изразходватъ въобще тѣ. Защото винаги приходитѣ не сж биле достатъчни за да покриятъ разходитѣ — веченъ дългъ къмъ епитропа дѣдо Матей, които винаги и всѣкога изживявалъ свои средства за смѣтка на църквата. Приходитѣ все не достигали, даже и тогава когаго се събирали а волни пожертвувания напр. за ремонтъ на църквата или училището което си е издържало отъ църквата, се е прибегвало винаги до волни пожертвувания и въ тия именно пожертвувания, дѣдо Матей се е показвалъ винаги като голямъ патриотъ и родолюбецъ! вписвалъ голѣми суми, 2000 гроша, едва твърде голѣма сума за врѣмето си, което го е издигало предъ очитѣ на енориянитѣ. За църквата и училището всѣкои е давалъ кой съ каквото може, защото, тия два институти сж биле

ровити и пѣсѣчливи земи.

Торенето съ сажди трѣбва да става рано на пролѣтъ. Саждитѣ могатъ да послужатъ за засилване и на зимнитѣ посѣви, като се разхвърлятъ въ тихо време и обикновено размѣсени съ суха прѣстъ. Саждитѣ, до употребяването имъ, добре е да се пазятъ на сухо мѣсто, понеже дъжда измива и отвлича нѣкои отъ тѣхнитѣ съставни части.

ЧИТАЛИЩЕНЪ ЖИВОТЪ

Единъ примеръ

Българския общественъ животъ, особено следъ войнитѣ се развива подъ знака на ожесточени вътрешни борби и духовно развращение

Тоя социаленъ кризисъ до нѣкѣде се дължи на общитѣ причини, следъ историческитѣ събития на народитѣ въ последно врѣме, но по-големата частъ има нашъ мѣстенъ характеръ.

Не малко за това сж виновни многобройни и съ най-различни нюанси обществени групировки които усилено

раздухвать пламъка на разединението, въпреки общото схващане за единна работа и по бързо възстановяване на всичко похабено — но колко сж тия които сж се посветили на тая свята длъжностъ да служатъ на народъ и държава? Тяхното число е много малко въ сравнение съ онова отъ противния лагеръ — на първа линия пакъ ще намеримъ народния учителъ, неспиращъ се предъ никакви материални затруднения, отказалъ се отъ далечни миражи застаналъ вередъ затворената верига на българското село та чащъ еднакво съ тѣхъ народнитѣ традиции, той отпраща зора имъ къмъ новитѣ стопански и просвѣтни хоризонти. Било съ малкитѣ си познания по земледѣлнето, медицината, юриспруденцията и пр. било съ своитѣ слаби артистични сили да имъ готви представления не съ целъ на размиване но винаги — за поука, И за това народния учителъ е толкозъ голѣмъ приятелъ на историята защото най-хубавата илюстрация за свободенъ общественъ животъ, представа за народъ и държава сж вековнитѣ борби съ потоцитѣ кръвь възпяти въ нея. И най-хубавата демонстрация

центъра на умственото и нравствено възпитание на народа.

Тоя разказъ е изъ живота на Ромънска добруджа. Църквата не е била само молитвенъ домъ и мѣсто за покаяние, а мѣсто за просвѣта и светлина. Църквата въ миналото е играла ролята на голѣмъ културенъ центъръ. На църквата се дължи запазването на българския народъ отъ прегоплване.

Никой не е държалъ смѣтка на дѣдо Матей.

Следъ всѣка божя литургия падналитѣ средства отъ свѣщи, дискусии, кръщаване, венчаване и пр. безъ да се броятъ отъ нѣкого ще ги занесе въ вѣщи и ако сж напримеръ 1200 гроша ще ги впише 385 гр. а разликата то се знае оставаха за него. Това системно ограбване е траяло дълги години.

Поводъ да се усъмнятъ въ неговитѣ смѣтки дава единъ неговъ бименцъ (балансъ) даденъ по настояването на учителитѣ и учил. настоятели на единъ годишенъ училищенъ актъ

Ето и самия балансъ: Приходъ

1. Отъ продажба на 100 ани свѣщи	25000 гр.
2. „ дискусии	9000 „
3. „ кръщаване	2000 „
4. „ венчаване	8000 „
5. „ Погребение парастаси и панахиди	3000 „

6. „ светена вода	300 „
7. „ дарение	5000 „
8. „ продажба на дър. масло и кърпи	600 „
9. „ болни пожертвувания	15000 „

Всичко по тефтеръ 67,900 гр.

Разходъ

1. Помощъ на учил. и во	48900 гр.
2. За одежди и др. разходи	3180 „
3. За поправки на 3 икони	600 „
4. Помощи на бедни хора	9633 „
6. За ремонтъ и припокриване у-то	2000 „
6. „ училищни пособия, чянове, маси, столове	9000 „
7. за два сребърни свещника и 7 кандила	3122 „

Всичко по тефтеръ 76435 гр.

Остава да взема Матей Петровъ Х. Матеевъ отъ църквата 8535 гр.

Тоя първи балансъ на дѣдо Матей усъмнилъ твърде много учителитѣ и учил. и-во и то поискало мандатъ да упражни контролъ върху смѣтитѣ на тоя полуграмотенъ църковенъ ентитетъ.

Народа, който не билъ сведущъ отъ тия смѣтки едни одобрили баланса а други се присъединили съ учителитѣ. Въ училището се взема реше-

отъ историята сж нѣколкото наши исторически драми.

Една отъ тѣхъ е драмата на г-на Ив. Кириловъ. „Къмъ нго“ сюжета ѝ е взетъ отъ последнитѣ дни на второто българско царство. Тая хубава пиеса бе дадена на 25 и 26 отъ членоветѣ на читалището „Хр. Ботевъ“ и учителкитѣ въ с. Кюмюрлюкъ Варненско.

И действително цѣла седмица отъ какъ представлението се даде, но въ кафенетата и кръчмитѣ на селото Кюмюрлюкъ, въпроса за падавето на второто българско царство не е сирялъ отъ устнитѣ на селянитѣ.

За силнитѣ и трайни впечатления е безспорно поучителния исторически сюжетъ както и хубавата игра на взетите участие, но не малко допринесе и обстоятелството че епохата бѣше възкресена съ помоща на костюмитѣ дадени отъ Вар. Общ. театъръ, за което много дължимъ на г-нъ Вар. Окр. Уч-нъ И-ръ Г-нъ пом. кмета и Г-нъ режисьора, за която помощъ, взелитѣ участие въ пиесата, пмъ благодарятъ.

Прочие нека примера на Кюмюрлийци се повтара изъ цѣлата страна, ако

искаме политическа самостоятелностъ и икономическо благоденствие.

с. Кюмюрлюкъ, 2 Мартъ 1928 год.

Отъ читалището.

с. Петре.

На 23 февруарий т, г. Замѣстникъ Окръжния Ветеринаренъ лѣкаръ г-нъ Янакиевъ посети по служба селото ни Петре. Читалищнитѣ ни дейци го поканиха отъ името на читалището да държи една беседа на населението. Господинъ Янакиевъ бѣ твърде любезенъ и веднага даде съгласието си вечерята да говори на тема: „Заразителнитѣ болести по животнитѣ и опасността за човѣка отъ тѣхъ“.

Вечерята, въ продължение на три часа, лѣкарътъ — референчикъ даде на стеклитѣ се на събранието селяни редъ познания изъ областта на ветеринарната медицина и много здравно-просвѣтнитѣ наставления и за личната хигиена на човѣка, които заседаха дълбоко въ умоветѣ и душитѣ на прехласналитѣ се отъ внимание и интересъ слушатели селяни.

шение да се уреди дежурство всѣка седмица въ помощъ на епитропа да се даватъ трима човѣка които следъ свършване на литургията да запи сватъ всячки приходи въ църковния тефтеръ, за да не се допускатъ грешки. Въ къщата на епитропа нѣма да се носятъ никакви пари, а ще се заключаватъ въ църковната каса, за което се взе решение да се купи една каса, и два тефтера единия за постапилитѣ суми а другия за разходи.

Първиятъ недѣленъ день, когато учреденитѣ 3-ма да присѣдствуватъ, поискали да се намесятъ въ работитѣ на епитропа, дѣдо Матей, дигналъ небивала гюрултия. „Хичъ ти къде се е чуло и видѣло такова чудо, даскали да се месатъ въ църковнитѣ работи. Не може казалъ той анадѣми, да се бъркатъ тукъ — тѣ да си гледатъ школото — Азъ, Матей Х. Петровъ, вода точна смѣтка и н никому пари какво не съмъ излялъ.“

Азъ анадѣми не признавамъ такованка на зграбчилъ всичкитѣ пари и поискалъ да си отива во възмущеното гражданство което чакало вънъ отъ църквата му попречило да си отиде дано да се разбере че трѣбва да се подчинява на решението на народа. Дѣдо Матей, който не очаквалъ такова съпротивление, се обърналъ съвсемъ.

Азъ анадѣми, рѣкохъ, сажимъ да ги зане-

са въ къщи и тамъ да ги запиша, по воля Ваша азъ ще ги оставя. Не че ще ги оставишъ, но ще донесешъ още сега и тефтера за да ти видимъ смѣткитѣ. Това още по-вече смути дѣдо Матей, хмъ, както кажете щего донеса.

Още отъ първиятъ день поличава че дѣдо Матей не е водилъ точна смѣтка. Не минали нито 3 м-ца а приходитѣ растели, качилъ се на десетки хиляди гроша. Тия цифри които оживѣвали предъ гузната съвестъ на дѣдо Матей не му давали спокойствие, нито денемъ нито нощемъ.

„Ахъ тия проклети даскали, тие копилитни, да има единъ волай да ги избия до единъ. Тѣ сж антихристи лажатъ и свертватъ името на църквата и на Бога“. Когато на шестия месецъ отъ поемането смѣткитѣ на църковната каса учил. н-во излязло съ една равно смѣтка, гражданството било просто изумено отъ невероятния успехъ на касата.

За тия шестъ месеца прихода възлизалъ на 130000 гр.

Гражданството почнало да се възнува и да иска смѣтка отъ дѣдо Матей, за толкова годишното му служене на църквата.

(Следва)

Господинъ доктора съ многобройни и типични примери и факти изъ обикновеня животъ даде много хубави обяснения на заразнитъ болѣсти по домашнитъ животни и тѣхното лѣкуване съ помощта на науката.

Презъ погледа на всички ясно се очартаха дветъ картини: картината на суеверията и невежеството, пълна въ страдания и нещастия, и картината на солиднитъ здравно-просвѣтни науки, които сѣятъ само здраве и щастие.

Ползата отъ тази беседа бѣ очевидна и безспорна, Такива беседи и такива примери, като тая на г-нъ Янакиевъ идватъ да увеличатъ здравнитъ и хигиенични познания на нашитъ селяни, и така сѣщо да увеличатъ и вѣрата имъ и довѣрието имъ къмъ науката. Този е пътя, по който ще се помогне на селото. Просвѣтено, оздравяно и окръпено съ добри кладенци и чешми, съ хубави патища и улици, съ свѣтло и образцово училище, съ широкъ и величественъ храмъ—Божий, съ читалище, и съ всичкитъ ония културно-просвѣтни институти, които даватъ еднакво храна на ума и душата, които възвишаватъ и облагородяватъ човѣка, като го отдавачатъ все повече и повече отъ невежеството и мрака.

Населението е признателно на такива гости — просвѣтители и знае да ги цени.

Такива примери като тоя на г-нъ Янакиевъ много ни радватъ и въодушевляватъ въ желанието да се издигнемъ и просвѣтимъ; Тѣ идватъ да допринесатъ много за възраждането на народътъ ни.

с. Петре, 4 II. 1928 год.

Читалище „Кн. Евдокия“

По покана на Читалището „Н. В. Царъ Борисъ III“ и „Искра, отъ с. с. Бейджиоглу и Ясѣбашъ, Ветеринарниятъ лѣкаръ д-ръ Ангелъ Янакиевъ стажантъ при Варненската Окр. Ветер. канцелария държа на 7. II. 1928 год. беседа въ училището на с. Ясѣбашъ на тема „Заразитъ болести по домашнитъ животни и опасноститъ за човѣка отъ тѣхъ“.

Въ сбита двучасова речъ, при напрегнато внимание на слушателитъ ре-

ференчика описа по важнитъ и разпространени болести по домашния добитъкъ, причинитъ за заболяванията, мѣркитъ за предпазване и лѣкуване и предпазителнитъ мѣрки, които трѣбва да вземе човѣкъ за да не се зарази отъ тѣхъ.

Всички слушатели останаха много доволни отъ реферата и пожеланатъ, както всеки общественъ служителъ, така и всеки интелигентенъ човѣкъ при посещенията си на селата да подпринесе нѣщо за духовното и културно повдигане на населението.

Отъ Читалищата.

КНИЖНИНА

Получи се въ редакцията брой I, год. III на сп. „Нашето семейство“.

Списанието се издава и редактира въ гр. Русе отъ Нико Просеничковъ, директоръ на мъжката гимназия. Годишенъ абонаментъ 80 лв. За учители, ученици и чиновници 70 лв. Списанието е одобрено за училищнитъ библиотеки отъ Министерството на Просвѣтата.

в. *Варненски общински вестникъ* бр. 162, год. XXXIII, съ доста разнообразно и интересно четиво.

в. *„Варненски коренякъ“* бр. 11 год. I. Съ интересното си съдържание всеки день намира нови четци, интересувачи се особено за миналото на гр. Варна.

Кьомюрлюшка общин. скотовѣдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 329

с. Кьомюрлюкъ, 23 II. 1928 год.

На 11 день отъ публикуването на настоящето въ Варненски Окр. вестникъ въ канцеларията на общинското управление отъ 8 до 12 часа преди обявдъ, ще се произведе публиченъ съ явно наддаване търгъ за отдаването подъ наемъ общинската скотовѣдна нива на

с. Малка-Франга отъ 30 дек. съ срокъ за една земеделска година.

Залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначална оценка.

Поемните условия могат да се пригледатъ въ общинското управление.

Председателъ: К. Димитровъ

Секретаръ Бирникъ: С. Станковъ

Каръ Ягджйска скотов. комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5

с. Каръ Ягдж, 23. II. 1928 год.

Каръ Ягджйската скотов. комисия обявява, че на 25 Мартъ т. г. предъ общинското управление ще се продаде на търгъ единъ 3 годишенъ говежди разплодникъ. Първоначална цена 3,000 лв., депозитъ 10%. Разноски по публикацията пнтизана за смѣтка на купувача. Комисията си запазва право да удобри търга въ срокъ 5 дни.

Председателъ: не се чете

Отчетникъ: не се чете

Каджкьойска общин. скот. комисия Провадийско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 386

с. Каджкьой, 24 II 1928 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 11-ия день следъ публикуване на настоящето въ „Държавния“ вестникъ отъ 2—5 часа следъ обядъ въ общината ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаването на наемател експлоатацията на скотовъднитъ ниви I „Баиръ юстю“, Каджкьойско отъ 30 декара за

времето отъ 15 Мартъ 1928 год. до 1. X. 1929 год. II „Сая-дере“ шереметско — 26 декара — 1 Мартъ 1928 год. до 1. X. 1930 година.

Първоначална оценка по 50 лв. на декаръ за година. Залогъ за правоучастие въ търга е 10% — закона за Б. О. П. е задължителенъ. Разносжитъ сж за сметка на наемателитъ. Тържнитъ книжа могат да се видятъ всеки присъственъ день и часъ въ общината.

Кметъ: Ан. Стоевъ

Секретаръ-бирникъ: Д. Хр. Продановъ

Ботевско сел. общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 481

село Ботево, 20 февруарий 1928 год.

На 20 Мартъ т. г. отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ ще се произведе въ канцеларията на Семетското основно училище публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ за 2 земл. години начиная отъ 20. III. 1928 година до 31 Декемврий 1929 година, следната нива принадлежаща на фонда подобрене скотовъдството, находяща се въ землището на село Семетъ отъ 55 декара, раздѣлена на три части: две части отъ по 20 декара и една частъ отъ 15 декара.

Първоначалната цена на декаръ годишно е по 150 лв.

Залогъ 10% върху първоначалната цена.

Поемнитъ условия сж на разположение въ общинската канцелария.

Всички разноски за публикация гербъ и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Общин. Кметъ: А. Кателиевъ
за Секр.-бирникъ: Н. Георгиевъ